

Da Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse anser det for i høj Grad nødvendigt at der oprettes Statsseminarier for Kvinder, ønsker Fællesstyrelsen at give dette Andragende sin varmeste Støtte.

Paa Fællesstyrelsens Vegne
Astrid Rickmann,
p. t. Formand for Forretningsudvalget.

Bestyrelsen for „Danmarks Lærerforening“ tiltræder Andragendet om, „at der maa oprettes Statsseminarier for Kvinder under lige Vilkaar med de Seminarier, der findes for Mænd“.

P. B. V.
J. Gr. Nørby,
Form. f. „Danmarks Lærerforening“.

Man har af Bestyrelsen for Det Pædagogiske Selskab ønsket en Udtalelse til Støtte for et Andragende om Oprettelse af Statsseminarier for Kvinder.

Bestyrelsen udtaler gerne som sin Opfattelse, at Kvinder, der søge Uddannelse som Lærerinder, have et retfærdigt Krav paa, at der af Staten ydes dem en Støtte, som svarer til den, der ydes Mænd.

En saadan Støtte fra Statens Side kan ydes enten ved Oprettelse af Statsseminarier for Kvinder, eller ved at der gives betydelig Understøttelse til de Kvinder, som søge Uddannelse paa de bestaaende private Seminarier.

Uden at udtale sig om, hvilken af disse Veje, det vil være mest formaalstjenligt at vælge, skal Bestyrelsen erklære, at efter dens Opfattelse har Lærerindernes Arbejde saa stor Betydning for vort Skolevæsen, og saa stor Værdi, at den meget maa ønske, at Statsmyndighederne snart ville se sig i Stand til, i højere Grad end det hidtil har været Tilfældet, at yde Understøttelse til Lærerindernes Uddannelse og dermed Anerkendelse af det Arbejde, de have udført og stadig udføre indenfor vort Skolevæsen.

København, den 9. Februar 1909.

P. B. V.
P. E. Elmquist,
f. T. Formand for Det Pædagogiske Selskab.

I en Aarrække have vi ventet paa, at Staten skulde yde os den samme Støtte under vor Uddannelse, som hidtil gennem de fire Statsseminarier er ydet Mændene.

Der melder sig aarlig flere Hundrede unge Kvinder, som ønske Uddannelse til Lærergerningen i Folkeskolen; men disse Kvinder ere udelukkende henvist til den kostbare Undervisning paa de private Seminarier.

Paa Statsseminarierne koster Undervisningen kun 40 Kr. aarlig; men paa de københavnske Seminarier koster den 240 Kr. aarlig. I andre Dele af Landet er den noget billigere, men dog altid flere Gange dyrere end paa Statsseminarierne. Hertil kommer, at da Statsseminarierne ligge paa Landet, er Betalingen for Kost og Ophold der betydelig billigere.

Denne dyre Uddannelse, der som Regel medfører Gæld for de paagældende Lærerinder, er Skyld i, at disse i overvejende Antal ere nødte til at søge Embede i København og Købstæderne, hvorved den egentlige Landsbyskole i høj Grad kommer til at savne Lærerinder. Men Betydningen af, at den kvindelige Ungdom er undergiven kvindelig Undervisning, især i Overgangsaaarene, er overalt anerkendt, saaledes ogsaa i „Lov om højere Almenskoler“ af 24 April 1903.

Ønsket om Statsseminarier for Kvinder er flere Gange kommet offentlig frem, og det er gentagende godkendt af Autoriteterne, idet Regeringen flere Gange har fremsat Lovforslag derom (sidste Gang i 1892), ligesom dette Ønske blev udtalt med stor Vægt paa det sidst afholdte Skolemøde i København (1907).

Vel har Staten for en Del Aar siden oprettet et Forskoleseminarium i Vejle, men den Uddannelse, der meddeles, afhjælper aldeles ikke Trangen til virkelige Statsseminarier, fordi: